

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 792/2017
20.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Чукић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Михаило Антонијевић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 627/16 од 08.12.2016. године, у седници одржаној 20.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 627/16 од 08.12.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова за састав ревизије.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 4/16 од 03.08.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 30% од пензије коју прима почев од 10.09.2014. године, као дана подношења тужбе, па убудуће до промене или престанка ове обавезе и то уплатом од 01. до 05. у месецу за текући месец, на текући рачун тужиоца с тим што је доспеле, а неисплаћене рате дужан да уплати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, са законском затезном каматом на сваку доспелу а неисплаћену рату почев од дана доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, измењена је пресуда Општинског суда у Чачку П 1263/08 од 04.05.2009. године, у ставу првом изреке, у погледу висине доприноса за издржавање. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 627/16 од 08.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одређено да свака страна сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачка 11. ЗПП, а наводе се разлози који су обухваћени тачком 12. истог члана (побијана пресуда противречи сама себи и разлозима, односно у њој нису наведени разлози о битним чињеницама, о битним чињеницама постоји противуречност између онога што су разлозима пресуде наводи о садржини исправа записника, о исказима датим у поступку и самих тих исправа, записника и изведених доказа), која не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је обавезан пресудом П 1263/08 од 04.05.2009. године да на име свог дела доприноса за издржавање сина, овде тужиоца плаћа месечно 15% од зараде коју је остваривао у „...“. Тужилац је од 03.08.2016. године студент Правног факултета у Прву годину студија уписао је школске 2015/16 године. У јуну је положио 4 испита. У односу на период када је донета ранија пресуда потребе тужиоца знатно су се повећале јер је сада студент, станује у ..., због чега му је месечно потребно за превоз 1.100,00 динара, за мензу 500,00 динара, за закуп стана 80 евра, за комуналије 1.000,00 динара, за струју 1.700,00 динара, за интернет и кабловску 2.800,00 динара, које трошкове тужилац дели са цимером, а има и трошкове за набавку средстава за хигијену, одећу, обућу, књиге итд. Укупне месечне потребе тужиоца за издржавање износе 23.000,00 динара. Тужени прима инвалидску пензију у износу од 38.100,00 динара. Код њега је наступио потпуни губитак радне способности јер му је уграђен трајни пејсмејкер. Одласком у пензију смањени су му приходи у односу на ранији период за 47%. Има обавезу издржавања мал. кћерке која живи са њим у домаћинству и похађа други разред основне школе, док је кћерка ВВ коју је раније издржавао у међувремену завршила факултет и запослила се тако да више нема законску обавезу да је издржава. Поред сталних месечних прихода, тужени поседује и значајна новчана средства у висини од 20.000 евра која је примио на име отпремнине. Поред породичне куће од непокретности поседује и плац на Мајка тужиоца је незапослено лице, нема стална примања, бави се повременим пословима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право и то одредбе члана 154, 164. и 160. Породичног закона када су обавезали туженог да на име свог доприноса за издржавање тужиоца уместо претходном пресудом утврђеног износа од 15% од зараде коју је остваривао у „...“, плаћа месечно износ од 30% од пензије коју

остварује јер су се у конкретном случају, због промењених околности, испунили услови за измену раније одређеног износа издржавања. При одређивању висине доприноса туженог за издржавање тужиоца, правилно је примењена одредба члана 160. Породичног закона што су на адекватан начин, имајући у виду минималну суму издржавања, утврђене потребе тужиоца и процењене могућности туженог, узета у обзир сва његова примања и стварне могућности да стиче зараду као и његове сопствене потребе и законске обавезе издржавања. Стога нису основани ревизијски наводи који се односе на погрешну примену материјалног права.

Супротно наводима ревизије, измена раније одлуке у погледу висине обавезе издржавања дозвољена је у смислу члана 164. Породичног закона, ради прилагођавања висине обавезе издржавања промењеним околностима.

Осталим наводима ревизије понављају се наводи који су већ били предмет правилне оцене другостепеног суда те нису посебно образлагани.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци у смислу члана 414. ЗПП.

Како тужени није успео са изјављеном ревизијом то му, у смислу чл. 154 ЗПП, не припадају трошкови за састав ревизије, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић